

կը մնան, սպասելով թերեւո նոր Շէյխի մը,
ՊԱՌԱՀԱՆ

զբաթեակ . — «Անահիտ» , թիւ 2 , էջ 30 ,
սիւն , ա . , տող 2 «Պատմակոս , Թարապելուս» ,
պէտք է ըլլայ՝ «Նամք-Թարապելուս» : — թիւ 4 ,
սիւն , բ . , տող 31 «Հայ գեղեցր պէտք է ըլլայ՝
աշատ փեղիլուս» : — թիւ 5 , երես 1-ը , միւն
ը . , տող 4 «Եղինինիս պէտք է ըլլայ ուր զնէր» :

ρων θεού, οὐκέτε τὸν πατέρα μου θεῖαν, ἀλλὰ τοι εἴη
περὶ της σκηνῆς της θεᾶς φράσις: Ήτοι αὐτός μας, ὃς οὐ ποτὲ
ανθρώποις ἔρωταν παρασχεῖν θεωρήθη τις ὢστος
φίλος αἰλούρων τοῖς γυναικάρσιοις, οὐδὲ της πατέρας
φράσιν θεωρήθη τοῖς γυναικάρσιοις, οὐδὲ της πατέρας
φράσιν θεωρήθη τοῖς γυναικάρσιοις, οὐδὲ της πατέρας

Պ. Տիգրան Խելլս Քելչեկելս . . . Փարուիդի լը
բաշիրները ծառացին թէ նաև պարսկական
հուն թեսաց ծանօթ քանառական պ. Ծիգրան
խան Կելեկեանը նիւթ-Նորքի պարսկական հիւս
պատռանեանծ է :

«ԱԽՈՂԱԿԱՄԻ ԱՅՍԵՐՆԻՔ» . — Կ'իմանանք
Խիլիկի լրագիրներէն թէ պ. Գ. Միլիկի-Կարաս
Հէօզնակ գներ է և ամփառսիք Կևոմնիքու ամս
ասպիրը ևս զայն պիտի հրաապակէ այսու-
նեաւ բայ տառէնու թեամբ :

Ա.ԲԿՈՆ.Ա.Ա.Դ. — Կովկասի թերթերը հաղորդագիրն նաև թէ պ. Շնորհէն Ցովիշաննէստան, պ. Գյագրա Տօնցաննէստանի որդիք, «մասզիր է ի մասն Հրատարակիլ, իր անօրէնութեամբ, և Արենաւադ» չարաթաթիւթեթը՝ սուսէրէն Եղուուով:

բՐՈՒՆԻԿ

Պ. ՊԵՂԵՐՈՒՅԵԼԱՆ, ԵՒ ՓԱՐԻՇՁԻ ՀԱՅՈՑ ՄԱ-
ՍՈՒԽԻՔԻ. — Փարմիք Հայոց մատուց, որոն
ծախքերը պ. Մանվաճառի ստանձնած
կասա պարզէն չբնուիլ: Գործը յանձնուած է
ծանօթ քրանչակի ճարտարապետ պ. Կիրարիքի
որ իր յասակագիծը պատրաստած է Անյիշինն
ին հեկդեղեցիներուն, մասնաւորապէս Աղթա-
մարի հեկդեղեցուն ճարտարապետական ոժին
հետազողութեամբ:

Ֆրանսական կառավարութիւնը, դնաւատե
լով ծառայութիւնը զոր պ. Մանթաշան կը
սատուցանէ Փարիզի՝ անոր պարգևերով ։ նոր
զեղեցկութիւնը, Պատույ Լէգէոնի խաչը
նուի իրեց իրեն :

¶. ԱՐՁՈՒՐ ՅԵՂԱՆՆԻԿԻՍԻՆԻ ի ՓԱՌԻԶ. —
¶. Արգար Յովհաննիսիան զերչերա եկաւ քանիթ մը շաբաթ անցրելէ Քարեցի Պ. Յովհաննիսիանի մին է այն հայ քործիչներէն որոնք, տանց ժխորի, ամենակենական են ապահովիթի ծառայութիւններ մատուցած են իրենց աղջին նորու ու զարդացած զբանաւոր, զլամանաւոր սրամիքա հրաշակաղիքի, պ. Յովհաննիսիանի հիմնած ու փարած է ասանուօք «Փորձը, այս սինդիք ամենէն ճոխ, ամենէն ճաշակաւոր, ամենէն ճանաւոր հրատապակութիւններէն մէկն զոր Ճայիրն ունեցած են, ինչպաս եւ. «Արձական անգույք ասուոցից զայ Յովհաննիսիան առաջին լուրջ ձեռուարկը կատարած է Հայոց արքի գրապահութիւնը ներպապարոց ճանաւորութիւնը. իր կրծման Արևոտնական Բիблиոթեկը որուն մէջ լուրջ տեսած են Արդիանին, ի. Պատկանականին, Մէկտէիչ Պէտքաշչանին եւ այլ նոր հայ գրապահներու զորերը զերմաններէն թարգմանաւուած, ամենախորշը ծառայութիւններէն մին է ոռո հայ առոնի մը մատուցած ուսա-